

Johannes Harju:

Puoli vuotta autiolla saarella

Kappale 1

Oli kaunis kesäpäivä kun Matti heräsi. Linnut lauloivat, aurinko paistoi. Matti käveli heti sängystä keittiöön keittää aamukahvit. Sillä aikaa kun Matti odotteli aamukahvin valmistusta, Matti katseli laulavia lintuja. Kahvin juonnin jälkeen Matti käveli olohuoneeseen katsomaan aamu-uutiset. Tänä aamuna uutisissa kerrottiin siitä, että oli tullut uusi rangaistus vaihtoehto, jo oli tappanut jonkun. Se on kuolla, tai joutua autiolle saarelle keskellä merta, eikä ikinä haettaisi pois sieltä. Matti tietenkin ihmetteli: ”Mikä ihmeen rangaistus tää oikein on? Kuolla tai joutua autiolle saarelle. Höh! Kaikkea sitä keksittään.” Päivällä Matille oli tulossa vieraita syömään, niin heti uutisten jälkeen Matti meni laittaan ruokaa vieraille. Matti aikoi keittää hänen lempikeittoa, lohisoppaa (lohikeitto ei ole kirjoittajan lempikeitto). Okei! Aloitetaanpa hakemalla keittokirja, sanoi Matti. Kun Matti oli hakenut keittokirjan ja rupesi tarkistamaan että oliko hänellä kaikki mitä hän tarvitsisi keittoon, niin hän huomasi että oli unohtanut ostaa lohta. ”Miten ihmeessä pystyin unohtaa ostaa lohta lohisoppaan!” Sanoi Matti vihaisena. Matti rupesi hakemaan hänen auton avaimiaan että pääsisi kauppaan ostamaan lohta. Parin minuutin päästä Matti löysi auton avaimet ja käveli autolle. Juuri kun Matti aikoi käynnistää auton, niin hänen kännykkänsä soi. Ensiksi Matti ajatteli ettei olisi vastannut kun kerran keskeytti auton käynnistämisen, mutta Matti kuitenkin lopulta päätti vastata puheluun. ”Haloo! Kuka siellä!” Sanoi Matti ärsyyntyneenä. ”Öhh... moi, täällä Pertti (Pertti on yksi niistä jotka aikoivat tulla Matille syömään). ”Öhh... niin, moi Pertti.” Vastasi Matti nolaisena. ”Niin, että moneltako me aiottiin tulla sulle syömään?” ”Niin,

joo... Se taisi olla viid... Eiku Kuudelta se oli, niin kuudelta.” ”Okei! Hyvä, nyt me tiedetään. Moikka ja nähään ilalla.” ”Joo, nähään illalla. Moikka!” Ja niin Matti katkaisi puhelun. ”No niin! Vihdoinkin voi käynnistää auton” Sanoi Matti. Ja niin hän lähti ajaan kohti kauppa. 20 minuutin päästä Matti oli kaupan ruoka osastolla ostamassa lohta. Matti katseli ruokaosastolla ympäri jos löytäisi lohen jostakin kohtaa sieltä. ”Mmmh... Missähän se lohi voisi olla täällä? Mietti Matti. ”Varmaan täällä, ei... Tässä! Hyvä, nyt löysin lohen” Hän lähti heti lohen löydön jälkeen kassalle. Juuri kun Matti oli maksamassa kassalla niin tapahtui jotakin hämmästyttävää! Yhtäkkiä kaikki kaupassa alkoivat kirkua! Joka puolelta sisäänkäynneistä ja ikkunoista hyppäsi kauhea määrä sotilaita Matin kimppuun ja Matin yläpuolella oli kauhean iso helikopteri jonka kovaäänisitä kuului: MATTI ALAMÄKI OLET PIDÄTETTY BARACK OBAMAN MURHASTA! Ja samassa sotilaat olivat tainnuttaneet Matin.

Kappale 2

”Ahh! Minun pää! Missä minä olen?” Olet armeijan sairaalla osastolla! Vastasi armeijan upseeri Matille kovalla ja päätäväisellä äänellä. ”Mitä ihmettä minä täällä teen! Ja mitä ihmettä yhtäkkiä sotilaat hyppäsivät minun kimppuun ja jostakin helikopterista kuulutettiin että minä olen pidätetty Barack Obaman Murhasta” Kysyi Matti hämmästyneenä? ”Höh, että minunko pitäisi vastata noin tyhmään kysymykseen. Noh, SINÄ OLET PIDÄTETTY BARACK OBAMAN MURHASTA SIKSI SOTILAAT HYPPÄSIVÄT SINUN KIMPPUUN! Karjui armeijan upseeri Matille. ”Mitä ihmettä! En minä ole murhannut Barack Obamaa!” Sanoi Matti aivan ällistyneenä. Matti muisti kuitenkin kun pari päivää sitten uutisissa ja lehdissä luki että Barack Obama oli murhattu, ja että murhaajan nimi on saatu selville ja se on Matti alamäki joka on murhannut Barack Obaman. Silloin Matti ihmetteli uutisia katsellessaan että se joka

murhasi Barack Obaman oli saman niminen tyyppi kun hän. Uutisissa sanottiin myös että se joka löytää murhaajan saa 1 miljoonan dollarin palkkion. Matti mietti että joku varmaan halusi niitä rahoja todella paljon ja vain laittoi minut Barack Obaman murhaajaksi vain siksi että olin saman niminen kuin murhaaja. "Höh Mikä kettu!" Mietti Matti. "HÄH! SANOTKO MINUA VASTAAN?" Karjui armeijan upseeri Matille vastaukseksi. "KYLLÄ!" Karjui Matti takaisin. "KUULEHAN MATTI ALÄMAKI! SINULLA ON KAKSI VAIHTOEHTO KUN OLET MURHANNUT BARACK OBAMAN! Se on: ETTÄ MINÄ NYTTEN HAKKAAN SINUT KUOLIIAKSI, tai että JOUDUT SÄHKÖTUOLIIN ja vielä viiminen vaihtoehto on että joutuisit autiolle saarelle keskelle merta eikä ikinä haettaisi pois, ja jos et kerkeä nytten miettiä rangastusta niin sitten minä päättään sen!" Karjui armeijan upseeri jälleen. " MUTTA MINÄ EN OLE MURHANNUT BARACK OBAMAA!" " Sinulla on 30 sekuntia aikaa miettiä minkä rangaistuksen haluat ja se alkaa nyt!" Matti pelästyi ihan kauheana että hänellä on vain 30 sekuntia aikaa miettiä hänen rangaistustaan. Vasta kun oli 10 sekuntia jällellä ajasta Matti rupesi miettimään minkä rangaistuksen hän ottaa. Upseeri rupesi jo laskemaan "10, 9, 8, 7" silloin Matilla tuli kauhea paniikki ja hätäisesti valitsi että menisi autiolle saarelle. "Jahaa, ettäs senkö rangaistuksen sinä valitset. Tedätkö mitä, se on pahin rangaistus, koska siellä sinä kuitenkin tulet kitumalla kuolemaan jonain päivänä. Jos olisit ottanut sähkötuolin rangaistuksesi niin olisit kuollut silmän räpäyksessä ja et olisi kerennyt tuntemaan kipua, mutta sori, et voi enää vaihtaa rangaistusta." Selitti upseeri. "voi voi voi... tässä on loppu." huokaisi Matti surullisena. "No milloin minä lähden sille autiolle saarelle sitten? Kysyi Matti. "Nytten!" Vastasi upseeri. "TÄH! Nyttenkö? Eikö edes kerkeä hyvästellä omaisia?" "EI!" Ja eipä Matti enempää kerinnyt kysyä kun hänet jo heitettiin laivaan jolla hänet viedään autiolle saarelle.

Kappale 3

Parin päivän laiva matkailun päästä autio saari rupesi jo näkyyn. Matti katseli kuinka iso saari oikein on. Parin tunnin päästä he olivat tulleet niin lähelle kun vaan voi saarta, isolla laivalla ei voi niin lähelle mennä saarta, niin heidän piti loppumatka viedä Matti mootoriveneellä saarelle. Mootoriveneen kyydissä Matti mietti hänen sukulaisiaan, ystäviään ja perhettään että hän ei ikinä enää tulisi näkemään heitä. Parin minuutin päästä he olivat perillä saaren rannalla ja Matti hyppäsi pois veneestä. Ranta oli todella pitkä, mutta ei niin leveä. Ihan parin kymmenen metrin päässä hänen edessään oli suuri viidakko. ”Ja sinne sotilaat lähtivät veneen kanssa takaisin laivaan.” Sanoi Matti hiljaan. Matti rupesi kävelemään pitkin rantaa ja ajatteli että tuntuu aika tyhmältä kun pari päivää sitten Matti näki uutisissa että oli tullut tämä uusi rangaistus vaihtoehto, ja että nyt hän onkin jo täällä ”rangaistus saarella”. Matilla ei ollut mitään muuta mukanaan kun hänen vaateensa ja kenkensä. Matti mietti että kait kannataisi ruveta ensiksi hankkimaan ruokaa, mutta miten. Matti ollut mikään hyvä selviytymis ekspertti, niin hän ei oikein tiennyt mitään selviytymisestä. Mutta sitten poksautti Mattin päähän että hänhän voisi yrittää löytää jonkun terävän kiven rannalta jonka hän voisi köyttää kaisloilla kiinni johonkin keppiin niin sitten siitä tulisi vähän niin kuin joku kirves millä voisi tappaa eläimiä niin voisi saada ruokaa ja sillä voisi myös pieniä puuta ehkä kaataa ja tehdä puista joku pikku maja missä voisi nukkua ja olla suojalla sateesta. Matti alkoi heti töihin. Tunnin päästä Matti todella sai tehtyä semmoisen kirveen ja heti tappoi sillä pari eläintä. Se mikä on huono asia että Mattin piti syödä raakaa eläinlihaa, mutta onneksi Matilla oli kestävä maha. Kohta Matti oli valmis jo hänen pikku majansa kanssa. Silloin kun Matti oikein kunnolla töitä rupeaa tekemään niin silloin kyllä tapahtuu. ”Huhu! Olipa iso urakka! Sain pikkuisen ruokaa itelleni ja

vielä pikku majankin sain tänne rantaan valmiiksi. Huoaaa! Kylläpä väsyttää, nyt kyllä alan nukkumaan.” Ja samassa Matti nukahti.

Kappale 4

Heti kun Matti oli herännyt seuraavana aamuna niin hän oli heti ruvennut hankkimaan aamupalaa. Aamupalaa syödessään Matilla tuli jano, ja nyttien vasta Matti hoksasi että ilman vettä et kauan pärjää. Niinpä hän ajatteli että hän voisi ehkä löytää jonkun vesilähteen jostakin tästä läheltä viidakosta. Matti rupesi heti töihin hakemaan vesilähdettä. Parin tunnin haun jälkeen hän ei löytänyt mistään mitään vesi lähdettä ja Matin kädet olivat ihan likaiset kun Matti niillä kaivoi. Matti ei aikonut antaa periksi vaan jatkoi vesilähteen hakemista. Lopulta Matti löysikin vesilähteen, joka tuntui ensiksi aivan mahdottomalta löytää vesilähde. ”YES! Vihdoinkin löysin kuin löysin lopulta vesilähteen!” Nyttien ainakan kuukauteen vielä tule kuolemaan!” Sanoi Matti iloisena. Ja niin päivät vierivät ja Matti rupesi tottumaan jo saarella olemiseen. Ja niin kuukaudet kuluivat, oli kulunut jo puoli vuotta siitä kun Matti vietiin autiolle saarelle. Nyt Matti oli uskaltanut pitemällekin pois rannasta. Mutta eräänä aamuna kun Matti heräsi rannalla, niin hän näki saman laivan joka hänet toikin saarelle parin kilometrin päässä merellä. Ja Matti näki myös että sieltä oli tulossa kaksi sotilasta mootoriveneellä rantaan missä hän on. Kun sotilaat pääsivät rantaan ja olivat hypäneet pois mootoriveneestä, niin he rupesivat juoksemaan Mattia kohti. Ensiksi Matti pelästyi että sotilaat aikoivat tappaa Matin, niin Matti oli vähällä juosta pakoon mutta sotilaat huusivat etteivät halunneet mitään pahaa. Kun sotilaat kertoivat Matille että he tulivat hakemaan häntä täältä ja että Matti on vapaa koska nyttien vasta poliisit ymmärsivät että Matti ei ole murhannut Barack Obamaa, ja että poliisi on löytänyt syyllisen joka tappoi Barack Obaman, ja on myös laittanut jo vankilaan

sen joka syytti Mattia Barack Obaman murhasta. Kun Matti kuuli tämän kaiken niin hän hypähtyi ilosta ja rupesi juoksemaan ympäri kuin joku hullu. Kun sotilaat olivat lopulta saaneet Matin mootoriveneeseen ja rupesivat ajamaan kohti laivaa niin matti näki jo miten Pertti ja muut hänen läheisensä olivat laivassa huutamassa Matille jotakin ja vilkuttamassa hänelle. Kun Matti oli päässyt laivaan niin hän juoksi heti hänen lähimmäistensä luo halasi heitä. Matilla oli monta kysymystä Upseerista ja oikeasta tyypistä joka murhasi Barack Obaman, mutta Matti ei suinkaan välittänyt niistä vaan jatkoi halaamista.